

לגליזציה לדבר זה, שלא יאשימו בקנוניה. גם זכות היזמה
החלויה במזכירות (המזכירות היתהבידי אנשי סיעה ב' -
בן-אהרון מודה בכך).

לעומת זה הציע בן-אהרון זכות יזמה והתיעצות -
על מנת שתהיה פתוחה לכל חבר, וגם זכות עתון.

23.11.45

בבוקר עליתי לירושלים על פי הזמנת הנציב - ביקש

משלחת הישוב: הזמנו מלבדי, ב.ג., קפלן ופישמן - ב.צ.,
הרב אוסטרובסקי, א. ברלין, רוקח, גרסל לוויין, סון, הרב בלוי,
אבלעפיה, שנקר, גולדה. נחקבלנו באחת עשרה וחצי (הוגד לנו
כראש שלנציב יש רק שעה אחת בשבילנו).

הוא פתח: הזמין אותנו בשביל היכרות אישית,

בא הנה, כאשר אמר בטקס, בלי דעה קדומה, קיבל הודעה ללכת
הנה רק שבעה ימים לפני צאתו, רוצה בשיחה אינפורמלית.

הבעתי הערכתי לרצון זה אך הצעתי שלא יסתפק בפגישה

עם מנהיגים, יבקר בישובנו בכפר ובעיר ויראה מה עשינו -

יראה גם מה שלא נעשה בארץ. כבודנו נתון לו כלב"כ המלך

והממשלה וכלחייל שלחם לחרות, כל הפגישות הטובות ביותר היו

עם חיילים (פלומר, גורס). ציינתי ששלושה מאתנו שרתו בצבא

חת אלנבי (ב.צ., ג'וסף ואנכי). אנו בסוחים בכנותו להכיר

המצב בלי דעה קדומה וברצון נקבל ההזמנה לדבר באופן אי-פורמלי,

ואדבר בגלוי. וציינתי מה היה הסה"ל בשבילנו בשנת 1939 -
השרת אמונים ושלילת זכויותינו, זו הייתה גם דעת חבר
הלאומים וסוכי האנגלים. ציינתי דברי צ'רצ'יל שזוהי
מכה אנושה לעם והיהודים יתנגדו מחוך יאוש, עמדת מפלגת
העבודה ורששי הכנסיה. במלחמה הבלגנו - ועזרנו במידת
יכלתנו, מחוך התנדבות. קווינו שהעול יתוקן - כך הובטח
לנו ע"י צ'רצ'יל ומפלגת העבודה. - והנה השערים סגורים
וכה פירוש הדבר. סיפרתי על בקורי במחנות, מה פירוש
הסבה של ששה מיליונים מחוך ²²⁵שבעה נוסף על חללי המלחמה,
חוק הקרקע מפלה נגדנו - במקום היחיד עכשיו כשבטלו חוקי
נירנברג, זהו המקום היחיד שמפלים נגדנו. זה היה מעליב
גם אילו לא היה זה בית לאומי, אך זוהי ארצנו - גם של
אלה הגרים פה, - העבודה שעשינו פה לא היו עושים אחרים -
אנגלים, אמריקנים או ערבים, כי אין להם צורך בארץ חרבה.
לא בכסף ואף לא בעבודה בלבד עשינו מפעלנו - אלא באהבה,
אהבה למולדת בת שלושת אלפי שנה. רוב הארץ חרבה - אנו
רוצים לבנותה, אנו זקוקים לה ואוהבים. עכשיו גוזרים
על שכמה.

עם שלושה דברים אלה לא נוכל להשלים. ידעתי שאין

זו אשמחו, הוא רק ממלא מדיניות הממשלה, אבל הוא גם יועץ
הממשלה, והיה מחובתי להעמיד אותו על אמת מרה זו, כי המכה
מרה ביותר באשר היא באה מידיד - העם האנגלי הוא ידידנו,
הגון וביחוד מפלגת העבודה, אם כי אין הציוניות עניין של (83)
מפלגה, לא באנגליה ולא בתוכנו.

שאל אם מי שהוא רוצה להוסיף, והרב בלוי אמר

שב.ג. הביע דעת כולם, ואין להוסיף.

הוא הודה על גלוי-הלב, לבו פתוח וירצה להכיר

המצב, הודה על ההזמנה והבטיח לבקר. אך הוא רוצה לעורר

שאלה אחת:

הוא מבין שחטומי המח וצעירים אווזים באלמות,

אולם אנו המנהיגים מבינים שאלמות לא תועיל ועלינו לפנות

לנוער שלא יאחזו באמצעי אלמות.

עניתי שלא נוכל לעשות רק זאת, כי - ישמעו לנו.

אנחנו שוללים אלמות, אבל הנוער טוען שהסה"ל הוא פרי

כניעה לאלמות, ואין חשובה בפנינו (לפני זה אמרתי

שהייתי בלונדון בשעת הבליץ, ראיתי איך הנאצים ממסירים

לילה לילה מות ואש על לונדון - ואנשי לונדון לא נפחדו,

כי יש מה שהוא יותר יקר מחייהם, אהבת ארצם וחרותם, גם אנו

כמוהם. יש לנו דברים יקרים מחיינו) - אמר: המנהיגים

יהיו אחראים. עניתי: אנו מוכנים להיות אחראים, אבל

כסגמטון מצב זה קצרו ידינו. אחן דוגמא: אם יבוא יהודי

לארץ בלי רשיון - נעזור לו, כל אחד מאתנו. שאל - תפרו

החוק? אמרתי: אנו שומרי חוק זה 3000 שנה, אבל לפי

הכרחנו מניעת עליה היא הפרת חוק. אמר: הסה"ל נגמר,

מתחיל פרק חדש. עניתי - וחוק הקרקע? אם תרשה לי

להודיע בשמך לעמנו שהסה"ל חוסל - ישתנה המצב. נרתע

ואמר, כוונתי שמתחיל שלב חדש. אמרתי: אבל השערים

סבורים וחוק הקרקע קייט. אמר: חבוא משלחת, מהר, יהיה (84)
שלב שני ושלישי. אמרתי: איני מביע עכשיו דעה על הועדה
ועל ההצהרה - ההנהלה המלאה חרוץ ונודיע לו דעתנו השקולה.

שוב הזמנתי לבקר אצלנו ונפרדנו במתיחות

ואדיבות.

24.11.45, שבת.

בא אצלי ישראל גלילי, הוא רוצה באיחוד, אבל
אינו מאמת את ההנחה שיצחק רוצה באיחוד. ציזלינג ואידלסון
רחוקים מזה מהלך ח"ק פרטא, ביחוד הראשון. גלר רוצה
אולי כמהו, אבל אין רבים. הרוצים דורשים "עצמאות"
התנועה - כלומר סיעה. כשהוברר לו שאין ביכלתי לסדר סיעות
גילה פטימיות ביחס לאפשרויות של איחוד, אבל ינסה לסדר
רעיונותיו בכתב, וידבר עם יצחק ועם משה'לה שלפני חצי
שנה דרש איחוד. ניסוקי ישראל בעד איחוד: המערכה
המדינית ושלמות הקבוץ. אמרתי אין זה מספיק. הניסוק
שלי אהבת פועלי א"י.

- הגיעה לידי חבילת הספרים מפרים (בקורי הראשון

12.5.45, עמוד 82 ספר א') - עוד נשאר לקבל מלונדון 96
ספר, מפרים 150, מהיידלברג 21 מאמריקא 669, ס"ה 936.